

Marko Kon & Milaan, Cipela

Moja stara cipela,
pola sveta videla,
gde god da stanem, tu mi dom;
tamo pa vamo,
istok pa zapad,
ma gde god stigao, bio sam na svom.
Hvata me panika,
ta stara navika,
srce bi krenulo za njom;
a ja budala,
stara baraba,
ma sve nek propadne, teraću po svom.
Nije, nije,nije me htela,
sve dok pare ne skupim;
ma more, nije, nije, nije, nije, nije me elela
dok se ne obogatim,
sasvim!